

זכרון תורת משה

אכסניה לתורה וחסידות

יו"ל ע"י חבורת האברכים שע"י מרכז מוסדות לעלוב
מיסודו של כ"ק מרן אדמו"ר הקהו"ט זצוקללה"ה זיע"א
בנשיאות כ"ק מרן אדמו"ר עט"ר שליט"א

פרשת נצבים וילך
כ"ג אלול תשפ"ג
גליון תתרכ"ה

זמני כניסת ויציאת השבת

ר"ת	מוצ"ש	הדה"נ	בני ברק
8:08	7:33	6:34	
8:11	7:31	6:19	ירושלים
8:28	8:16	6:59	באר אפרק

אתם נצבים היום כולכם לפני ה' אלוקים ראשיכם וקנינים ושופטים מחטב עציך עד שואב מימיו כל איש ישראל (כט, ט)
בתורה הקדושה איתא פשטים עד אין סוף, ולכן יש לדקדק מהו היום והרי פשיטא שאם אומר אתם נצבים הוא ביום שמדבר עמכם ומה צריך לכתוב 'היום', ועוד צריך ביאור למה אמר כולכם והרי ממילא מדבר אל כל איש ישראל מה גם שכבר פירט

שיחת קודש

מפ"ק כ"ק מרן אדמו"ר עט"ר שליט"א

ע"י תשובה ותפלה וצדקה יוכו כולם
לכו"ט וכו"ט

ויפה שעה אחת קודם יפה שעה אחת בתשובה ומעש"ט בעוה"ז מכל חיי העוה"ב.

וילך משה וידבר את הדברים האלה אל כל ישראל (לא, א)
וצריך ביאור מהו וידבר והרי כתיב ויאמר אליהם ומהו וילך וכי מהיכן

להיכן הלך ומהו את הדברים האלה הא ממילא שומעים מה דיבר שזהו מה שכתוב אחרי זה, אלא וילך אתא להשמיע שמושה רבינו ע"ה היה כהצדיקים שהולכים כל ימיהם מדרגה לדרגה ומתעלים כסדר בעבודת השם יתברך, ולכן מעידה עליו תוה"ק שכמו שהלך והתעלה כסדר ביומו זה האחרון כך היו כל מאה ועשרים שנה בעליה תמידית של מי יעלה בהר ה'.

וזהו את הדברים האלה שכמו שדיבר כאן דברי חיזוק ואמונה כך כל ימיו שדיבר היה זה גם כן את הדברים האלה שתמיד היו דיבוריו לחזק את ישראל בתורה ואמונה ויראת שמים.

וכמו שכאן אמר להם אל תערצו מפני הגויים ותזכו למחות את עמלק כך חיזקם תמיד לא לפחד מיצר הרע אלא לנצחו על ידי עסק התורה והמצוות, וכמו שכאן חיזקם שיזכו לירש את ארץ ישראל כך חיזקם תמיד שיזכו לרשת אותה ואת עוה"ב לנצח וכמו כאן לפני מותו תמיד עסק לחזק ולשמח אידישע קינדער, וזה צריך להביאנו לידי מוסר און צו שטייגען, שאם הוא היה כל כך גדול בזה אף אנו צריכים להתחזק בתורה ויראה ולשמח איש את רעהו לחזקו ברו"ג וכדרך כל היסע צדיקי אמת.

התנא רבי אלעזר ברשב"י זיע"א והה"ק ר"מ מזולאטשוב יומא דהילולא כ"ה אלול

העולם אומרים שעכשיו כ"ה אלול הוא יומא דהילולא של התנא האלוקי רבי אלעזר בן רבי שמעון בר יוחאי זיע"א. והנה אין לנו על זה אפי' מסורת מדוייקת אך כבר אמרנו כמה פעמים שעצם זה שיהודים החליטו וקבעו יום זה ליאר צייט דיליה הוא גורם שאכן יהיה באמת וכדמצינו אחר המלחמה הי' שלעכ"ס אויף אלע גויים שהיו שלא נודע יום פטירתם או קבעו יום שיהיה לזכרונם ולעילוי נשמתם ויש לזה תוקף על פי הלכה, אם כן אף יאר צייט דרבי אלעזר ברבי שמעון בר יוחאי זיע"א עתה חשיב י"צ דיליה.

ואיתא בספרים הקדושים שהוא היה מידת החסד ומשפיע חסד על כל ישראל, ואיתא בגמ' (בבא מציעא פד.) שהיה מקבל על עצמו יסורים נוראים בכל לילה ובבוקר גור עליהם שילכו לכבוד התוה"ק שיוכל לעסוק בה כראוי.

וכבר רגיל היה על לשונו של כ"ק מרן אדמו"ר האי סבא קדישא מלעלוב זיע"א מאמר חו"ל מה דעסיק בהאי עלמא עסיק בהוא עלמא, ובוודאי ישפיע רב טוב וחסד להגן עכ"י מכל מיני יסורים וצרות ר"ל, ואך טוב וחסד ירדפונו בזכותו ז"ע.

גם הוא י"צ של הה"ק רבי יחיאל מיכל מזולאטשוב זי"ע שהיה דרכו שהתפלל בשעה מאוחרת ובזה היה מעלה את כל תפילות ישראל שהתפללו לפני שהתפלל הוא, בחיי שבט דן שהלכו אחרונים והיו מאסף לכל המחנות, ומאי המשך בעמ' ב'

דברי תורה

מאב"ד דקהילתנו שליט"א

אתם נצבים היום כולכם לפני ה' אלוקים י"ל מהו הלשון נצבים שהוא לשון זקופה והלא אין להלך בקומה זקופה (עי' ברכות מג.) וגם הלשון נצבים שמשמע עמידה, והלא על האדם להיות בבחינת הולך ולא עומד, שהוא בבחינת המלאכים.

וי"ל עפ"י מ"ש באוה"ח הקי לבאר שהברית הזאת בפרשת נצבים היא ברית העריבות שכל ישראל עריבים זה לזה, ונצבים הוא לשון מינוי כמו הנצב על הקוצרים (רות ג, 1), ולכן פרט הכתוב ראשיכם שבמטכם וגו' שכל אחד יתחייב כפי מה שיש בידו, ראשיכם הם הגדולים שביכולין שיכולין למחות (בכל ישראל אלו) יתחייבו על הכל, ושבתכם על השבת, זקניכם ושוטריכם יתחייבו על בני משפחתם, וכל איש ישראל יתחייב על בני ביתו, ע"ד אומרם ז"ל (שבת ד:) כל מי שיש בידו למחות וכו', ע"כ עיי"ש,

ולפי"ד הקי"ל שכמו כן בכלל הברית הזו שמחוייבים הגדולים ללמד את הקטנים תורה ומצוות, שגם זה בכלל הערבות של קיום המצוות, ולכן מוציא אחד את חברו, כיון שהוא ערב שחבירו יקיים המצוות. וכתב בעל ההפלאה בהקדמה לספר המקנה (פתחא וצירא אות מ"א) לפרש הא דאיתא (מו"ק יז) א"ר יוחנן מאי דכתיב כי שפתי כהן ישמרו דעת ותורה יבקשו מפיהו כי מלאך ה' צבקות הוא אם דומה הרב למלאך ד' יבקשו תורה מפיו ואם לאו אל יבקשו תורה מפיו.

ולכא"י האך נדע לשער אם הרב דומה למלאך, וכי ראינו מלאך בכדי שנדע לדמות הרב אליו, אלא הכוונה היא שכדוע שמלאך הוא בבחינת עומד שאין מתעלה בשלימות על שלימותו שנברא בה ועומד בדרגתו לזמן באותו מעב, אבל האדם הישראלי נקרא הולך, שהולך מדרגה לדרגה ואין אצלו עמידה אלא הליכה, אי הליכה בכיון העלי' בשלימות אי להיפך חלילה, אבל אינו עומד במצבו, וזה שכתוב (ובר' ג, 2) ונתתי לך מהלכים בין העומדים האלה שיהי' בבחינת הולך בין המלאכים הנקראים עומדים, [ועי' בקדושת לוי פ' וירא עה"פ והוא עומד עליהם תחת העיץ ויאכלו, הכלל הוא כמבואר שבעוה"ב לא יהי' מתנהג בפני האורח יותר מגדולת האורח, כדי שהאורח לא יקנא את בעה"ב, והנה צדיק נקרא מהלך, שהולך תמיד ממדרגה למעלה למעלה, ומלאך נקרא עומד, וכאן רצה אברהם שלא יקנאו בו המלאכים, התלבש עצמו בבחינת מלאך להיות עומד, וזהו והוא עומד עליהם עכ"ל"פ].

ובכן אומר החת"ס שהרב הלומד עם התלמידים צריך שלא ישים מגמתו לשלימות עצמו ולעלות במדרגות ע"י הלימוד, כי אם כל מגמתו תהי' רק ע"מ שהתלמידים יעלו וישתלמו במעלות המשך בעמ' ג

בענין כוח התפילה והרצון וסגולה לזכות בדין

אין בגמ' (ראש השנה י:ז) בתשרי נולדו אבות אפרח לרמי, אבות לשון רצון כפ"ש (שמות י, ט) ולא אבה לשלחם, בפי חודש תשרי צריך להתפלל להוציא הרצונות הטובים שחנן בהם כל אדם, שן הכח אל הפועל, וכדאי בספר"ק ע"ד רש"י ז"ל וארא אל האבות, ר"ל הקב"ה פתגלה ופנתראה אל אלו אשר רצעים עזי לעבדו יתברך שמו, צו וועמען באווייזט זיך דער באשעפער, אל האבות - צו די וועלערס. וכן בחזון תשרי דנק' ירח האיתעם פל חזק, חזק, היה בחודש זו שפעט ען השמים הרבה כח הרצון דקדושה אצל איש ישראל, ובעקל יולים למלאות רצונען לראות את פלענז (רש"י שמות יט, ט). (באר פעמח ז"א)

ניצוצי אש

דא"ה מפ"ק מרן אדמו"ר
הקוה"ט זע"א

האחרון, ללא שום קושי, כי ההרגל נעשה טבע. ואחם התחילו אף פעמשינו ברגע זה בתורה ויראת ה' חזקו ואפעו ואל תפרו, ודעו כי כל התחלות קשות היא (מעלותא יתרו החודש ט). בעוד כשעתים עוזב אני את ארץ הקודש, ועסע אל מעבר לים. העני להודיע, כי כאשר כל אחד ואחד מקושר בלב וזעג דואר להצלחתו האין סוף, ען ברצועו שיהא בצרף האחרת פריחוק מקום, וברצועו שתתעמם שאיפתו, וזאת כאשר אקבל פטר, חד פשעני, שהעני יושבים ולופדים ויעים בתורה ויראת ה', או אז אתאנה בראייתו איתם בתי' חחד אשר אפעם יעלאו את משאלותי כדת פנה לעשות, כי לאלו צמאה נפשי ועליהם אצטער שאנינו בפחיצתם פנים בפנים. ואן אצפה שלכולם כאחד תתאוה נפשי לראותם ותצמח רוחי אליהם, וכאשר אזכה ואחזור לראות כולם כאחד יושבים והועים באהלהם - אהלי התורה, על תורה ויראת ה', או אז אזכה ומשרת גדולי בני הישיבה תתעמם בפלואה, כי הכל תלוי בהתענגותם, כי כל זמן ואין אדם פחליט החלטות פמשיות לתורה ויראה לא יעזור לפתחני כלום אפי' ויתכונה לו יפי חיון, אן אקוה שהנעתם, ותעלה ותצליחו, אן. (שיחה לבני הישיבה לפני נסיעה לחול"ל ליל ו' פ' בשלח - שירה, וערב ט"ו בשבט)

בן אדם לעפל וילד, והדרך המובילה בית אל-מלאה בקשיים רבים, אך בידם לפתור כולם כאחד. והעיקר הוא ההחלטה העזה והנחישת לעבדו ית"ש בכל לב. ובכן ברצועו שתדעו שהעני נושא באחריות ובעול קשה נרא ומום גדול ונורא, על כל בחי' ובחי', וכבר אמרתם זה קמה וכמה פעמים, כי כל אחד ואחד לבני יחידי יושב, ואשר סורר מהדרך הנכונה, ען סורר הוא, ואינו חפץ בגנון דא כלל וכלל, אך להיפך הטוב את אשר ישתדל ויעלה בתורה ובר"ש, בו אחפץ ואותו אקרבי כי לשמו ולזכרו תאוה נפשי.

ובכן, עולם כמנהגו עהג שכאשר יטייל האב עם בנו בדרך, יודיעו ללכת בדרך הישרה והנכונה, אך כאשר הדרך היחידה בה יוכל לעבור, מלאה בקוצים וחדרים, גם אז לא עוזב האב ולא יקשוק, עד אשר יצילוהו הפקוצים ויוציאהו מהחדרים, ובעת צמאה, יעני סוף סוף על דרך הפלך וילכו בפיסור נקבל ובהרוחה, ען הוא הדבר בענעם הרוחנים, כדכתיב (איוב ה, ז)

הזהומא שנפלו בה גורמת חציצה בישראל בין איש לרעהו ולאביהם שבשמים, ולכן ע"י תשובה דייקא ושבירת הלב לפני השי"ת זה ישבור ויסיר וינקח את אלו הזהומות והחציצות ואז יזכו לכל הטוב בסיעתא דשמיא, שיהו יסוד התשובה להכניע לבו ואת עצמו וכל כולו לפני השי"ת ואז ממילא גם נכנע לפני חבירו.

שיחת קודש

המשך מעמ' א'

ואיך אלא שלעכטע גויים גוטים אויף אלע אידן, שזוהו בחי קשינו עורף ח"ו וזו הקשיות גורמת להיות כמחיצה בין היהודי וליבו ובין היהודי להשי"ת ר"ל זה גורם שלא יתעורר הלב להשי"ת בתשובה שלימה לכן על זה עצמו צריך להתמרמר היכן אני והיכן ההרגשים שלי, מדוע באו ימים כאלו ואיני מרגיש ולא חלי כלום, כי אילו היו הרגשים וזוכים להתרוממות אז לא היו יכולים לנוע מהמקום, והיו מבקשים תיקון מהשי"ת סליחה מחילה וכפרה והכל היה נראה שונה וזו קשיות העורף היא מחיצה שאוטמת הלב והאדם כמו אסור ליבו בזיקים עם סביבה רעה, לכן על כולם צריך לשפוך תחינה לפני השי"ת שיוציאו לחרות ומאפילה לאורה וינצל מקשיות הלב ויזכה לבחי' נמש לבבינו כמים ובחי' שפכי כמים לבך נוכח פני ה', ועל כל זה צריכים לבקש מהשי"ת שיוכינו לכל זה במתנת חנים ברחמי וברוב חסדיו שאז דייקא נוכח לכל הטוב.

דעסיק בהאי עלמא עסיק בההוא עלמא, שיתקבלו כל תפילות ישראל לרחמים ולרצון לפעול אלעם גוטס אמן סלה.

ועיקר האלויל הוא כמו שפסק הרמב"ם ז"ע להלכה שעיקר קול שופר עבור עורו ישנים משינתכם ונרדמים הקיצו מתרדמתכם, להתעורר בתשובה, ושנוכה שהשי"ת שהוא מעורר ישנים ומקיץ נרדמים הוא בעצמו ית' קיץ ויעורר אותנו לתשובה שלימה והתמדת תוה"ק ושלוט אחדות ויר"ש ענוה ושפלות רוח ותשובה שלימה וגאולה שלימה וקרובה וכט"ס אכיה"ר, כתובה וחתומה טובה שנה טובה ומבורכת עשירות גדולה, תורה וגדולה במקום אחד עלינו ועכ"י.

ואבן מחלוקת נובע מקטנות כי מי שמוחו מונח בהתרוממות אינו מסוגל להכניס א"ע למחלוקת כלל ח"ו, כי הוא מחפש רק איך להתקרב לאבינו שבשמים לכן אינו הולך ולא יכול לילך אחר מחלוקת שהיא היפוך התשובה ויהפוך הקירבה להשי"ת, והיא סתירה לענוה ושפלות רוח, ובאמת מחלוקת הוא קטנות וממש כמו ששני ילדים קטנים מתקוטטים ביניהם אלא שלילדים שפה משלהם אבל עצם הדבר הוא שווה בשניהם ממש, וזהו שקרוי אצל הצדיקים קטנות המוחך ולהיפך גדלות המוחין, וזהו כלל גדול אמרם ז"ל קשות עצמך תחילה ואח"כ קשוח אחרים, ולכן במקום לעשות חשבון חבירו וחסרונותיו יעשה חשבון נפשו שלו עצמו ויתקן עצמו וירא"ש שלו תביאהו לתיקונו עצמו ולא שיר"ש שלו תביאהו לחפש חסרונות זולתו, ורק גאות מביא לחפש חסרונות חבירו וכאילו רוצה לתקן את חבירו אבל ענוה ויר"ש של אמת מביאים לראות חסרון עצמו ומעלת חבירו ואת הרצון לשמח את חבירו ולהיטיב עמו ולא להטיל בו מומים וחסרונות ח"ו, ורק אם באמת אפעס סוגיט נישט אצל חבירו אז יוכיחו בצנעה ובסתר פנים יפות ולא יכילמו ח"ו כמש"כ הוכח תוכיה את חברך, אבל באופן של צנעה של לא תשא עליו חטא ולא תביישוהו ח"ו תוכחת מגולה מאהבה מוסרתה, לכן העיקר לא לרמות א"ע ולראות חסרונות חבירו ומעלת עצמו אלא להיפך.

ואיך אלא שלעכטע גויים גוטים אויף אלע אידן, שזוהו בחי קשינו עורף ח"ו וזו הקשיות גורמת להיות כמחיצה בין היהודי וליבו ובין היהודי להשי"ת ר"ל זה גורם שלא יתעורר הלב להשי"ת בתשובה שלימה לכן על זה עצמו צריך להתמרמר היכן אני והיכן ההרגשים שלי, מדוע באו ימים כאלו ואיני מרגיש ולא חלי כלום, כי אילו היו הרגשים וזוכים להתרוממות אז לא היו יכולים לנוע מהמקום, והיו מבקשים תיקון מהשי"ת סליחה מחילה וכפרה והכל היה נראה שונה וזו קשיות העורף היא מחיצה שאוטמת הלב והאדם כמו אסור ליבו בזיקים עם סביבה רעה, לכן על כולם צריך לשפוך תחינה לפני השי"ת שיוציאו לחרות ומאפילה לאורה וינצל מקשיות הלב ויזכה לבחי' נמש לבבינו כמים ובחי' שפכי כמים לבך נוכח פני ה', ועל כל זה צריכים לבקש מהשי"ת שיוכינו לכל זה במתנת חנים ברחמי וברוב חסדיו שאז דייקא נוכח לכל הטוב.

ימי הסליחות

עומדים אנו כבר בימי הסליחות, והנה בתחילת הסליחות אנו אומרים "לך ה' הצדקה ולנו בושתי הפנים וכדלים וכרשים דלתיך דפקנו שומע תפילה עדיך כל בשר יבואו", שמשמעות של כל זה הוא שאנו מבקשים בחסד ולא בזכות כי אנו דלים וריקים ורשיים ומבקשים מתנת חנים ולכן אז דייקא יכולים אנו להיושע כי מתנת חנים של השי"ת היא עד אין סוף, והיא בחי' גזירת הכתוב וחוקה בלי טעם ולמעלה מכל טעם וסיבה וכמש"כ "והנתי את אשר אחון", אע"פ שאינו הגון "ורחמתי את אשר ארחם" אע"פ שאינו הגון ואין לו שום זכות, ולכן אפי' מי שעפ"י מעשיו לא ראוי, עם כל זה כיון שמתנת חנים של השי"ת גדולה כ"כ, לכן היא יותר מכל חסרונותיו של זה האדם ואף הוא יכול להיושע בסליחה מחילה וכפרה ושנה טובה וכט"ס, שע"י כוח מתנת חנים של השי"ת מתעורר כל כך המלה ורחמים עד שלא מסתכלים על מה שהיה אלא על מה שיהיה ויוצא בדימוס זכאי.

ובדר"א יש לעורר על עוד נקודה חשובה ששייכת לענין התשובה שהרועה להכניע את עצמו לפני השי"ת והבורא כל עולמים מביט ומסתכל עליו ומעשהו ואיך יוכל אז להתנהג בגאות כלפי חבירו והרי השי"ת צופה מביט בו וא"כ איך יוכל להעני פניו נגד חבירו ולחלוק עליו והרי יסוד המחלוקת באה מגאות ויסוד השלום ואחדות בענוה ושפלות רוח, לכן סימן מוכרח לתשובה באמת הוא שאינו מתערב במחלוקת ובורח הימנה כמפני האש ומאידך עושה ועוסק בשלום ושלוה ואחדות עם חבירו ועם כל ישראל שזוהו מסימני הת"ח כמש"כ תלמיד חכם מרבים שלום בעולם, ולכן אם רוצים למדוד אדם כמה זכה למעלת התלמיד חכם להיקרא בשם זה אז רואים כמה הוא רודף שלום ואז יודעים עד כמה הוא ת"ח, ואז הוא גם סימן שאכן הולך בדרכי התשובה שזה תלוי בזה.

וכבר אמרו חז"ל לא מצא הקב"ה כלי מהחזיק ברסה לישראל אלא השלום ועיד"ז שייך קבלת התורה כמו שהיו שם ישראל באחדות לפני מ"ת כמש"כ ויחן שם ישראל נגד ההר כאיש אחד בלב אחד, ולכן דבר זה הוא הכנה לכל הטוב לתשובה ולמתן תורה לברכה ולביאת משיח צדקינו ובנין ביהמ"ק. וכדאי מהח"ח ז"ע שהיות שבת שני חרב משום שנאת חנים ממילא מזה שאם יהיו ישראל אפי' שעה אחת בשלום ושלוה ואחדות כראוי מיד יזכו לגאולה, וממילא שעל זו השעה האחת מחכים אנו כבר כ"כ אלפי שנים ונעבעך נעבעך עדיין לא ראינוהו כי

ירחם המרחם ישמור המרחם עלי ועכ"א.
ונהג פעם כשבא חודש אלול אז אפי' שהיו צדיקי אמת שכל כולם קודש קדשים ומלאים בתורה ובמצוות ויראת שמים באמת, עכ"ז כד אתא אלול היו הם בהתעוררות גדולה מאוד והיו באים מזה לענוה ושפלות רוח עד שגם המון העם התעוררו כמוהם לשוב בתשובה שלימה להשי"ת, וכשהגיע הסליחות היה אז גיוולדיגע התעוררות, ולכן גם את צריכים כאו"א לערוך חשבון נפשו לראות היכן אני עכשיו ואיפה אני שרוי היום, לפתוח הלב וההרגש ולא להותירו אטום וחתום ר"ל שזהו שלעכטס

מכתב קודש

מכתב חיזוק והתעוררות מ"ק מרן רבינו שליט"א בענין השלום
עקב הטרדגדיה שארעה בקהילתינו

בס"ד

הצר הקודש ומוסדות לעלוב בנשיאות כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א

ימי הרחמים והרצון תשס"ג לס"ק

בשם ובפקודת כ"ק מרן רבינו שליט"א:

עם ד' חזק ונתחזקה, צריכים חיזוק גדול, כלל ישראל בכלליות ובפרטיות צריכים חיזוק גדול, ואנחנו בקהילתנו ג"כ צריכים חיזוק גדול, וכל כלל ישראל בכלליות ובפרטיות צריכים חיזוק גדול ושמחה, והיות שקהילתנו לקתה באסון גורא לאתרוגה, וגם אשתקד רח"ל, אמר רבינו שליט"א לפרסם בשמו.

אמרו חז"ל אחד מבני החבורה שמת רח"ל ידאגו כל החבורה, וידאגו היינו שיעשו תשובה - ורק התשובה מתרץ את הדאגה, ממילא עלינו זך צו נעמען איך די הענט אריין [לקחת את עצמינו בהידים שלנו].

הנה חלקי תשובה יש הרבה, אבל יש תשובה שכולל את כל ענין התשובה, און ס'מאכט גרינגער [ועושה את זה קל] את כל ענין התשובה, וקבלת התשובה למעלה - והוא ענין השלום. וממילא נקח על עצמנו את ענין השלום, כמו שמוכח בחז"ל ששלום הוא מהדברים הגדולים ביותר, ושלום הוא אחד מהעמודים שהעולם עומד עליהן, וכמו שאמרו חז"ל לא ראה הקב"ה כלי מחזיק ברכה כמו השלום ונתנו לישראל שנאמר ד' עוז לעמו יתן ד' יברך את עמו בשלום. ואם יש הבטחה מהתורה - מחז"ל - די גרעסטע צדיקים, ממילא זהו די גרעסטע ברכה און די גרעסטע ישועה, וזה הוא ברכה שהיא מהצדיקים הגדולים ביותר, מההייליגע זיסע תורה מההייליגע זיסע חז"ל. [ואם יש הבטחה מהתורה - מחז"ל - הצדיקים הגדולים ביותר, ממילא זהו הברכה והישועה הכי גדולה, מאחר שהוא מהתורה הקדושה והנעימה ומחז"ל הקדושים והנעימים].

ממילא עם שלום מוכטחים אנו שיכולים לזכות לקרב כל הברכות וכל הישועות, וזוכים לכלי שיכולים להחזיק בו כל הברכות וכל הישועות, וכשיש כלי ממילא בא כבר גרינג און גרינג [בניקל ובניקל ביותר] כל הברכות וכל הישועות וזהו כלל גדול. ואנחנו צריכין רק להכין את הכלי והרביש"ע משפיע ברכות וישועות עד אין סוף.

שלום ושלחה מביא השראת השכינה, שלום כביכול שמו של הקב"ה, שלום מקרב את הגאולה שלימה ועל זה ממתין משיח והגאולה שלימה.

ממילא צריכין לראות כל אחד ואחד, משפחה ומשפחה, להיזהר שיהיה שלום ושלחה והשראת השכינה בתוך המשפחה. ובקהילתנו להיזהר שיהיה שלום ושלחה והשראת השכינה.

ובקהילתנו להיזהר שיהיה שלום ושלחה והשראת השכינה, ועל כל אחד ואחד לומר ולדבר לעצמו, ולא לומר אז מ'מינט יענעם [שהכוונה הוא למישהו אחר], רק על כל אחד ואחד לומר לעצמו אז מ'מינט אים אליין [שמכוונים אליו].

ובכל הקהילות צריכין לראות שיהיה שלום ושלחה והשראת השכינה, וצריכין לעסוק בענין השלום אצל כל הקהילות, וצריכין לעסוק בענין השלום אצל כל עם ישראל - אצל כל כלל ישראל בכללות ובפרטות.

וזהו סימן שהוא תלמיד חכם, שמרבה שלום בעולם. וסימן של תלמיד חכם אינו מי שיכול גוש קוועטשן מיט די פינגער [להפוך בטוב עם האצבע], סימן של תלמיד חכם הוא - אמר רבי אלעזר אמר רבי חנינא ז"ע ועכ"י, תלמידי חכמים מרבים שלום בעולם - זהו סימן שהוא תלמיד חכם. ממילא צריכים להוסיף שלום בעם ישראל, וע"י שלום נזכה לכל הברכות וכל הישועות, וע"י שלום נזכה למשיח ולהגאולה שלימה.

א כתיבה ותתימה טובה, בספרן של צדיקים גמורים ובספרן של צדיקות גמורות עלינו ועל כל ישראל, לכל כלל ישראל בכללות ובפרטות, וכולנו יחד כבר נזכה לשנת גאולה וישועה שלימה, תחל שנה וברכותיה, ושנשמע ונתבשר בשורות טובות, און מיר אלע זאלן דערלעבן משיח'ן, און משרת צדקינו זאל שוין יעצט קומען אויף א דסן אופן אויף אייביג, [כולנו נזכה לחיות ולראות בביאת המשיח ושמשיה כבר יבא עכשיו באופן נעים לנצח], אמן.

קחו לכם סימניו ליום הדין

בהוראת מרן רבינו שליט"א נא לתרום יותר מיכולתכם לקרן 6 ידיונו מיקירי אנ"ש הבלתי נשכח שנתרו ללא משענת רבי פינחס מנחם זוננפלד ז"ל

או אצל המערכת 052-7667563 או ב - טל' 1800-22-3636 ונא לציין עבור מס' הקרן 6723

אלה יעמדו על הברכה אשר נדבם לבם לנדב להוצאות העלון לזיכוי הרבים

הגלין הבא יצא אי"ה לקראת יו"ט קודש ראש השנה הבעל"ט

הנחות ומודעות ברכות מ"ט מתקבלים אי"ה עד יום ג' בבוקר בפל' - 0527667563

לעילוי נשמת האי גברא רבא הרב רפאל בן יעקב ז"ל חוסו נלב"ע כ"ה אלול תשע"ב

ת נ צ ב " ה.

נדבם להצלת ידיונו החשוב והנעלה ר' חיים מאיר בן צביה הי"ד להגל יום בריאת העולם כ"ה אלול לברכה והצלה וכתיבה והתימה טובה ומילוי כל משאלות לבו לטובה ולברכה אמ"ר

לעילוי נשמת

האי גברא יקירא, עובד ה' בתמימות ולבו ער לכל דבר שבקדושה, בנה בתי מקדש לה' בהקמת בתי כנסת, איש אהוב וישר דרך רבי שלום ז"ל בן רבי יהודה ואסתרא אביטן נלב"ע כ"ה אלול תשנ"ה ת נ צ ב " ה.

אנא הרבו בתפילה על מרת אלטע עטיל בת בלומא גיטל לרפ"ש ואריכות ימים ושנים טובות